

Devrihindî (agirca)
(♩=112)

KÜRDİLİHİCAZKÂR ŞARKI
(Gözlerin)

Güfte: Bekir Sıtkı Erdoğan
Beste: Cınuçen Tanrıkorur

Bel-ki man-zum bir ya-lan-dır
bel-ki â-yet göz-le-rin (S a z)
Bel-ki cin-ler-den pe-ri-ler-
den ri-vâ-yet göz-le-rin (S a z)
Düş-tü müz-min bir ye-şil hum-
Sıt-kı vaz-geç-mez bu sev-dâ-
mâ-ya bağ-lar bah-ge-ler (S a z)
dan pe-rî-şân ol-sa-da
Bir de-fâ bak-tın-sa et-miş-
Vaz-ge-çil-mez çün-ki mev-tin-
tir si-râ-yet göz-le-rin (S a z) (Saz)
dir ni-hâ-yet göz-le-rin, 2.de Aranağmeye
Din-den î-man-dan / a-ır 'kûf-
fâr e-der-sin / â-le-mi
Sen ge-çer-ken söy-le bir rast

gel- se şâ- yet göz- le- rin (Saz)

(Aranâğmesi ...)

...)

Belki manzum bir yalandır, belki âyet gözlerin,
Belki cinlerden, perilerden rivâyet gözlerin...

Düştü müzmin bir yeşil hummâya bağlar, bahçeler...
Bir defâ baktınsa, etmiştir sirâyet gözlerin.

Dinden îmandan/alır, küffâr edersin/âlemi!
Sen geçerken söyle bir rast gelse şâyet gözlerin.

Sıtkı vazgeçmez bu sevdâdan perîşân olsa da;
Vazgeçilmez, çünkü mevtimdir nihâyet gözlerin!